

Православни Епископ
Епархије рашко-призренске
и косовско-метохијске
Бр. 46
12. 02. 2010. године
Призрен — Грачаница

СВЕТОМ АРХИЈЕРЕЈСКОМ СИНОДУ

Б Е О Г Р А Д

Част Нам је поднети Светом архијерејском синоду извештај о догађајима у манастиру Грачаница 10. 02. 2010. године, а поводом извршења Одлука Св. синода Бр. 73 од 04. 02. и Бр 106 и 108 од 05. 02 2010. године.

Најпре, апелујемо на држање Светих Канона. На непристрасност у поступцима без лицепријатија.

Ако Св. арх. Синод на основу Чл. 70, т. 20 Устава СПЦ „води надзор над радом Архијереја“, и на томе заснива слање Комисије 2006. и 2010. године у Нашу Епархију, питамо Св. арх. Синод, у коју је још Епархију слао сличне Комисије (за преглед материјално-финансијског пословања) у задњих десет година?

И друго питање: Да ли тај „надзор“ подразумева само контролу мат. Фин. пословања, а не и догматског учења Архијереја, и начин богослужења, и саблазни које се сеју у верни народ од појединих Архијереја? У тим питањима Св. арх. Синод не показује ни минимум ревности као да то није његов делокруг рада. Зашто?

Ако сте и намерни (или задужени) да Нас макнете са катедре Епископа рашко-призренског, чините то бар сходно Канонима. Испуните макар тај минимум законитости. Проведите процес доследно. Прочитајте пажљиво 74. Правило Св. Апостола и примените га. Тамо стоји: „Епископ који је у нечему оптужен од људи, који заслужују да им се верује,...“ Постоји ли таква оптужница против Нас? Ако постоји, зашто Нам није достављена на увид и дат рок за одговор? Па онда долазе позиви на саслушање... О начину позивања говори још детаљније 19. Канон Св. Картагенског Сабора и тумачење код Н. Милаша. (Отужени Епископ не губи своја епископска права, него остаје у уживању свију тих права док се год коначна одлука не изрече...) (Н. Милаш, књ. 2, стр. 153-154).

А та „епископска права“ се простиру и на „материјално-финансијско“ пословање у својој Епархији. О томе речито говори 38 Ап. Правило: „Епископ нека води старање о свима црквеним стварима и нека

њима управља, сјећајући се да га Бог надзире“;... као и 41 Ап. Правило: „Наређујемо, да Епископ има власт над црквеним стварима“...

На овакав начин слање, и овакав поступак Комисије задира у „власт Епископа над стварима“, нарушено је Наше суверено право.

Али је долазак и „рад“ ове Комисије открио још неке интересантне ствари.

Пре свега, не постоји акт о формирању Комисије, није наведен основ за њено формирање (позив на неки Канон или Члан Устава), није наведен разлог слања Комисје (повод), није одређено ко је на челу Комисије. Из разговора се испоставило да је разлог (једини) старе и нове гласине, сумње, инсинуације, клевете пуштане и надуване кроз медије, о разним, наводно, злоупотребама које се врше у Нашој Епархији. Да ли само у Нашој?

У разговору, Његово Високопреосвештенство Митрополит Амфилохије, откри нам да је Његову Светост Патријарха Иринеја саблазнио Наш одговор (05. фебруара) у вези поступка о. Симеона на паразник Св. Николе, јер сам рекао: „С правом је то урадио, имајући у виду август 2008. године у Дечанима“, који догађај, нажалост, тада није саблазнио господу Синодалце, него су чак подржали извршено насиље. Ни ове сада Синодалце не саблажњава што Наш Викар – Еп. Теодосије константно крши Каноне и Устав СПЦ, општећи директно (слањем аката, и не само тако) са Св. синодом и Сабором, дезавуишући свог надлежног Архијереја. То чини, нажалост, будући директно подржаван од Св. синода и појединих Архијереја.

Показало се још да у СПЦ цвета систем шпијунаже и прислушкивања телефонских разговора. Владика Григорије засведочи: „Јуче је Симеон 200 пута звао Секретара ЕУО... Са Вама (обраћајући се Еп. Артемију) провео је два сата у телефонском разговору“. Питамо се, да ли су и то „валидни“ докази за суд? Да ли су ти разговори (ако постоје) снимљени? У каквој то онда Цркви ми живимо и дељамо?

И поред наших писмених изјава које смо уручили Митр. Амфилохију и усменог образложења, због чега нисмо у могућности да пустимо „Комисију“ у просторије ЕУО ради извршења прегледа, Митрополит је (без нашег присуства) приволео или приморао нашег благајника г. Миливоја Марковића да отвори просторије и да Комисија са њим изврши преглед материјално-Финансијског пословања, што је и учињено. О томе, записник никакав није сачињен, нити потписан на лицу места од нашег службеника. Све што се након одласка из Грачанице појави у вези тога, неће и не може бити валидно, нити од нас прихваћено.

По завршеном „саслушању“ и нашем одласку из сале, Митр. Амфилохије је телефоном звао Његову Светост Патријарха Иринеја, објаснивши му да је Владика Артемије „ван себе, да је изгубљен човек, да не зна шта ради...“ додавши: „Ја га знам од '53. године, то није више тај човек. Овде је део монаштва фанатизован...“. Сугерисао је да треба хитно сазвати седницу Синода „још вечерас, или сутра, после Литургије“.

Митрополит Амфилохије је својом посетом Грачаници учинио много више него што је имао овлашћење. Поред тога што је извршио „саслушање“ Нас по овлашћењу Св. синода, саслушао је (неовлашћен од било кога) игуманију Ефросинију и још неке сестре, што ће му, сигурно, бити драгоцен материјал у даљем процесу. Колико је, пак, то по Св. Канонима исправно, друго је питање. Али, Бог види.

Светом архијерејском синоду одан у Господу

Епископ рашко-призренски
и косовско-метохијски
+АРТЕМИЈЕ

Artemije

У прилогу: БЕЛЕШКА ОД 07. 02. 2010.